

Паниум — Число Пятнадцать

„250” de trei ori

Jeff Pippenger

2026-02-19

În 2026, Trump urmează să celebreze „250” de ani ai Americii, aliniindu-se astfel cu cei „250” de ani de la 457 î.Hr. până la Antiohus Magnus în istoria dintre bătălia de la Rafia și bătălia de la Panium. La sfârșitul celor „250” de ani, Antiohus Magnus se află în anul 207 î.Hr., la zece ani după Rafia și la șapte ani înainte de Panium. Mărturia celor „250” de ani se aliniază, de asemenea, cu perioada de „250” de ani a Romei păgâne, căci în anul 64 Nero a început persecuția creștinilor, iar „250” de ani mai târziu, prin edictul de la Milano din 313, Constantin cel Mare a legalizat creștinismul și persecuțiile au încetat.

ഡോണാൾഡ് ട്രംപ് അമേരിക്കയെ വീണ്ടും മഹത്തായതാക്കാനുള്ള തന്റെ ശ്രമങ്ങൾക്കൊണ്ടാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്; അതാണ് അവന്റെ അനുയായികളുടെ വിശേഷണം—MAGA. പരവചനത്തിൽ ട്രംപിനെ കോൺസർവ്റ്റർമാർ ദ ഗ്രേറ്റ്, ആന്റിയോകസ് ദ ഗ്രേറ്റ് എന്ന് വിവരാൽ പരിശുദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്; കൂടാതെ ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ ആദ്യ ചില വചനങ്ങളിൽ, അവൻ സറൈസ് ദ ഗ്രേറ്റ്, ക്സെർക്സീസ് ദ ഗ്രേറ്റ്, തുടർന്ന് അലക്സാണ്ടർ ദ ഗ്രേറ്റ് ആകുന്നു. ക്രി.മു. 457-ൽ സറൈസ്, ദാവോവൽ, അർതക്സെർക്സീസ് എന്ന് വിവരമുള്ള കല്പനയിൽ നിന്ന് പാനിയത്തിന്റെ ചരിത്രം വരെയുള്ള ഇരുനൂറ്റി അമ്പത് വർഷമാണ്. ആ “250” വർഷങ്ങളുടെ അന്ത്യം റാഫിയകും പാനിയത്തിനുമിടയിലെ ഒരു മദ്ധ്യബിന്ദുവിലാണ്, അതുപോലെ തന്നെയാണ് 2026-വും. 2026 ട്രംപിന്റെ രണ്ടാം ഭരണകാലത്തിന്റെ മദ്ധ്യമാണ്. നീറോയുടെ “250” വർഷത്തെ പീഡനം ക്രൈസ്തവപീഡനത്തിന് വിരാമമിടുന്ന ഒരു കല്പനയിലേക്കാണ് നയിക്കുന്നത്. സറൈസ്, നീറോ, ട്രംപ് എന്ന് വിവർ പരിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന “250” വർഷങ്ങളുടെ മൂന്ന് രവേകളിൽ മദ്ധ്യരവേ നീറോയുടെ രവേയാണ്.

Chire a dat prima poruncă, iar Artaxerxe a dat a treia poruncă. Chire este primul înger, iar Artaxerxe al treilea. Intenționez să folosesc pe Chire ca simbol al tuturor celor trei porunci care, împreună, identifică anul 457 î.Hr.

Cirus începe o linie de „250” de ani în 457 î.Hr., care se încheie în istoria de la Panium, care este istoria lui Antioh cel Mare, care este Donald Trump. Panium este versetul dinaintea legii duminicale. Cyrus marchează începutul liniei de istorie de „250” de ani care reprezintă cornul republican al fiarei pământului, iar Cyrus marchează, de asemenea, începutul liniei de istorie de 2.300 de ani care reprezintă cornul protestant al fiarei pământului.

Neron începe o linie a istoriei care reprezintă persecuția până la compromis. Spre deosebire de Cirus și de Statele Unite, care reprezintă o linie ce se încheie la un punct de mijloc al unei perioade profetice, linia lui Neron se încheie cu o ilustrare a unei perioade progresive de compromis, care începe cu Edictul de la Milano din 313, apoi cu prima lege duminicală din 321, urmată apoi, în 330, de împărțirea Romei în est și vest. Constantin este reprezentat la toate aceste trei date. În linia lui Neron, de la 313 până la 330 sunt șaptesprezece ani. În linia lui Cirus, de la bătălia de la Rafia din 217 î.Hr. până la bătălia de la Panium din 200 î.Hr. sunt, de asemenea, șaptesprezece ani.

În capitolul unsprezece din Daniel, Artaxerxe este al treilea decret. Al treilea decret reprezintă pe al treilea înger și legea duminicală. Cei „250” de ani de la 457 î.Hr. și cei „250” de ani de la 1776 se încheie amândoi la mijlocul istoriei care are loc chiar înaintea legii duminicale din versetul șaisprezece. Capitolul unsprezece expune versete care, în cele din urmă, au reprezentat istoria anului 1989 în versetul zece, și istoria războiului din Ucraina, care a început în 2014, reprezentată în versetul unsprezece, iar apoi întoarcerea lui Trump pentru al doilea mandat în 2024, așa cum este reprezentată în versetul treisprezece, iar apoi versetul paisprezece identifică anul 2025, când primul papă din țara cea slăvită stabilește viziunea exterioară.

Daniel 11:40 a fost împlinit în 1989, când Uniunea Sovietică a fost doborâtă printr-o alianță secretă între Ioan Paul al II-lea și Ronald Reagan. Acea alianță secretă, la vremea sfârșitului, în 1989, a prefigurat o alianță deschisă la sfârșitul perioadei profetice care a început în 1989. Acea alianță deschisă este ceea ce întemeiază viziunea.

2026 este sfârșitul a „250” de ani de istorie profetică, o perioadă care a început cu douăzeci și doi de ani, din 1776 până la vremea sfârșitului, în 1798. Cei douăzeci și doi de ani ai acelei istorii de început se reflectă în istoria de douăzeci și doi de ani de la 11 septembrie până în 2023. La sfârșitul celor douăzeci și doi de ani, în 1798, cartea lui Daniel a fost desigilată; apoi, la sfârșitul celor douăzeci și doi de ani care au început la 11 septembrie și s-au încheiat la 31 decembrie 2023, Leul din seminția lui Iuda a început să desigileze Descoperirea lui Isus Hristos.

Mesajul care a fost desigilat la sfârșitul a douăzeci și doi de ani, în 1798, a fost adus în atenția publicului în 1831, la două sute douăzeci de ani după ce Biblia King James a fost publicată în 1611. Din 1798 până în 1831, Cuvântul profetic al lui Dumnezeu a fost deschis în mod progresiv. Până în 1831, el se afla în arena publică, iar bărbații și femeile puteau atunci fi trași la răspundere față de mesajul care fusese desigilat în 1798. Apoi, în 1840, a avut loc „un alt eveniment remarcabil”, așa cum îl numește Sora White, când s-a împlinit o predicție privitoare la islam.

De la încheierea unei perioade de douăzeci și doi de ani (1798), până la încheierea unei perioade de două sute douăzeci de ani (1831), este reprezentată o perioadă a desigilării unui mesaj. Ilustrația include un reper la care mesajul este formalizat, urmat de un reper care identifică o predicție, care ulterior a fost recalculată, și care, atunci când este apoi împlinită, produce un reper ce identifică începutul unei „manifestări minunate a puterii lui Dumnezeu”.

Perioada de douăzeci și doi de ani de la sfârșitul mișcării din 1989 s-a întins de la 11 septembrie până în 2023, când o profeție a fost din nou desigilată. Acea profeție avea, în mod necesar, să înceapă o perioadă de cunoaștere crescândă, o cunoaștere care avea să pună la probă și să facă

despărțirea, căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși. Avea să existe un moment când solia avea să fie adusă în arena publică. Solia avea să poarte caracteristicile unei solii care a fost recalculată profetic și avea să conțină din nou o predicție. Când predicția publică se va împlini, solia avea să fie împuternicită, așa cum este reprezentat prin istoria anului 1840 și a Cincizecimii.

Odată cu prăbușirea Uniunii Sovietice în 1989, Daniel 11:40 a fost desigilat; iar în 1996 mesajul din Daniel 11 a fost adus în arena publică. Anul 1996 este la două sute douăzeci de ani după 1776, care nu numai că a început cei douăzeci și doi de ani ce s-au încheiat în 1798, ci a început și cei două sute cincizeci de ani care se încheie în 2026. Cornul republican ajunge la un punct de mijloc la alegerile intermediare politice din 2026, iar cornul protestant se extinde până în 2026, care este sfârșitul unei perioade de treizeci de ani ce a început odată cu formalizarea mesajului în 1996, mesaj care fusese desigilat la vremea sfârșitului în 1989. Isus ilustrează întotdeauna sfârșitul prin început, astfel că 2026 este anul în care mesajul corectat al Strigătului de la Miezul Noptii urmează să fie formalizat, la treizeci de ani după ce mesajul desigilat din 1989 a fost formalizat în 1996.

Linia celor „250” de ani, care începe în 1776, te conduce la 2026, la mijlocul mandatului lui Donald Trump, chiar înainte de bătălia dintre Statele Unite și Rusia, care începe atunci când măgarul este dezlegat și Islamul lovește din nou Statele Unite, așa cum a făcut-o la 11 septembrie.

Linia „250” a lui Nero este, din punct de vedere istoric și profetic, linia de mijloc a celor trei linii. Aceasta identifică linia lui Nero ca fiind al doilea înger, care reprezintă a doua probă ce precedă a treia probă. Acea a doua probă este proba chipului fiarei, care reprezintă instaurarea progresivă a unirii dintre biserică și stat, preînchipuită de Edictul de la Milano din 313, care, la rândul său, a condus la prima lege duminicală, în 321, iar apoi la ruina națională care urmează întotdeauna unei legi duminicale, așa cum este reprezentată în istoria anului 330.

Edictul de la Milan din 313 marchează începutul instaurării relației dintre biserică și stat în Statele Unite, care conduce în mod progresiv la legea duminicală din versetul șaisprezece. Această lucrare a început la 11 septembrie, prin Patriot Act, însă, în fractalul de la sfârșitul timpului de sigilare, Patriot Act și Edictul de la Milan prefigurează amândouă un act care începe o perioadă progresivă de compromis, ce conduce la legea duminicală care urmează să vină în curând. Acesta este primul dintr-o serie de acțiuni profetice care aduc în mod direct împreună biserica și statul în Statele Unite și care duc, în cele din urmă, la legea duminicală.

Decretul de la Milano din 313 conține tocmai aceste elemente în mărturia sa istorică, căci nu a fost un singur edict; a fost o serie de scrisori din partea lui Licinius, conducătorul Romei răsăritene. Roma răsăriteană era, în acel moment, încă puternic păgână, pe când Constantin își deschidea regatul apusean către creștinism. Acordul însuși a avut loc în februarie 313, în cadrul unui summit în timpul căruia Licinius s-a căsătorit și cu sora vitregă a lui Constantin pentru a pecetlui alianța lor. Scrisorile lui Licinius care au fost afișate în partea răsăriteană a imperiului impuneau libertatea de închinare pentru creștini și pentru toți ceilalți, precum și restituirea proprietăților creștine confiscate.

Edictul de la Milano a pus capăt celor „250” de ani de persecuție și reprezintă o perioadă de timp în care toate libertățile reprezentate de acel edict urmează să fie îndepărtate progresiv de la creștini,

pe măsură ce lumea înainteaă împreună cu Trump spre legea duminicală care va veni în curând.

„Dacă cititorul ar înțelege agențiile ce urmează să fie folosite în lupta care se apropie curând, nu are decât să urmărească consemnarea mijloacelor pe care Roma le-a folosit pentru același scop în veacurile trecute. Dacă ar vrea să știe cum se vor purta, uniți, papistașii și protestanții cu aceia care le resping dogmele, să vadă spiritul pe care Roma l-a manifestat față de Sabat și față de apărătorii lui.

„Regalni edikti, opći sabori i crkvene uredbe poduprte svjetovnom vlašću bili su koraci kojima je poganski blagdan zadobio svoj počasni položaj u kršćanskom svijetu. Prva javna mjera kojom se nametalo svetkovanje nedjelje bio je zakon koji je donio Konstantin. (A.D. 321) Ovaj je edikt zahtijevao da stanovnici gradova počivaju na ‘časni dan sunca’, ali je dopuštao seoskom stanovništvu da nastavi sa svojim poljodjelskim poslovima. Premda je u biti bio poganski zakon, car ga je proveo nakon svojega nominalnog prihvaćanja kršćanstva.” Velika borba, 573, 574.

Numărul „25”, care este o zecime din „250”, reprezintă răzvrătirea și dezbinarea. Cei „25” de conducători ai adventismului laodicean care se închină soarelui în Ezechiel capitolul opt sunt despărțiți de aceia care sunt sigilați în capitolul imediat următor, iar Sora White identifică în mod clar sigilarea din Ezechiel capitolul nouă ca fiind sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii din Apocalipsa. Acei „25” de bărbați nu sunt decât o zecime din cei „250” de bărbați cu renume care s-au alăturat răzvrătirii lui Core, Datan și Abiram. Sorei White i s-a interzis să părăsească adunarea Conferinței Generale din 1888, căci Gabriel i-a spus că trebuie să rămână și să consemneze răzvrătirea de la Minneapolis, deoarece era o repetare a răzvrătirii lui Core. „250” este un simbol al răzvrătirii și al separării. În Matei „25” sunt trei pilde care învață despre despărțirea celor răi de cei înțelepți. Atât coarnele republican și protestant sunt supuse unei perioade de probă reprezentate ca patru generații, iar atât poporul legământului, cât și națiunea în care este așezat poporul legământului sunt judecate în aceeași perioadă de timp.

În cei „250” de ani ai fiarei pământului, care este cea de-a șasea împărăție a profeției biblice și reprezintă Statele Unite, linia lui Nero identifică un decret, așa cum este reprezentat de Edictul de la Milano, care marchează începutul unei escaladări progresive a războiului juridic, ce se încheie la decretul legii duminicale din anul 321, inaugurând o perioadă care se încheie în 330, când întreaga lume este împărțită în două clase, reprezentate ca răsărit și apus. Acea perioadă de nouă ani, din 321 până în 330, este de asemenea cele șapte zile ale Sărbătorii Corturilor, care începe la legea duminicală din 321 și se încheie când Se ridică Mihail și se încheie timpul de probă, în 330.

A respinge înțelegerea fundamentală millerită potrivit căreia Roma este cea care stabilește vedenia înseamnă a nu trece testul fundamental care a sosit la 31 decembrie 2023 și s-a încheiat atunci când primul papă din țara cea slăvită a fost ales la 8 mai 2025. Adevărul fundamental care i-a îngăduit lui William Miller să recunoască Roma drept simbolul care stabilește vedenia este adevărul a cărui respingere aduce o lucrare de rătăcire. A cădea la acel dintâi test aduce puternica amăgire din Tesaloniceni și dovedește că cei neînțelepți care nu înțeleg nu iubesc „Adevărul”. A respinge simbolul care stabilește vedenia exterioară înseamnă a respinge testul fundamental, care este primul dintre trei teste. Sora White pune în corespondență primul test din vremea lui Hristos cu

solia lui Ioan Botezătorul. Ea arată că aceia care au respins solia lui Ioan nu aveau să beneficieze de învățăturile lui Isus și nici nu aveau să poată vedea schimbarea dispensațională atunci când Hristos S-a mutat din curte în Locul Sfânt.

Ea a aliniat acel proces progresiv de încercare la perioada milleriților și învață că aceia care au respins solia primului înger au fost paraleli cu iudeii care au respins solia lui Ioan. În fiecare linie istorică, cei care au eșuat la prima probă nu au fost beneficiați de pasul următor și au fost orbiti față de schimbarea dispensațională a lui Hristos. Cei care au respins solia lui 9/11 nu au putut vedea că Hristos începuse să-i judece pe cei vii. Cei care eșuează la testul fundamental din 2023 nu vor vedea schimbarea de tranziție a bisericii luptătoare în biserica triumfătoare. Respingătorii oricăreia dintre aceste probe fundamentale au ajuns în „întuneric desăvârșit”. Acolo unde nu este nicio vedenie, poporul ajunge în întuneric desăvârșit, iar Roma este cea care stabilește lumina viziunii exterioare. Acest adevăr poate fi recunoscut în cei trei papi și în relația lor cu cei trei președinți care stau în cele trei bătălii din versetele zece, unsprezece și cincisprezece din Daniel unsprezece.

Linia zewnętrzná „250” lat Cyrusa, która zakończyła się w roku 207 p.n.e., pośrodku siedemnastoletniego okresu wyznaczonego od bitwy pod Rafią aż do bitwy pod Paniom, została zrównana z linią „250” lat, która rozpoczęła się od Nerona i zakończyła edyktem mediolańskim w roku 313, wyznaczając tym samym siedemnastoletni okres Konstantyna Wielkiego. Donald Trump występuje jako Antioch Wielki w roku 207 p.n.e., co odpowiada rokowi 2026, a zarazem występuje jako Konstantyn Wielki w roku 313, na początku czasu próby obrazu bestii. 4 lipca 2026 roku Trump jako Antioch i Konstantyn czyni Amerykę „wielką”. Trump jest trzecim z trzech prezydentów, którzy odpowiadają trzem bitwom z wersetów dziesiątego, jedenastego i piętnastego. Reagan był pierwszym z tej trójki, a Obama środkowym. Ci trzej prezydenci noszą pieczęć „prawdy”, a Reagan i Trump reprezentują nie tylko pierwszego i trzeciego, lecz także alfę i omegę.

Caracteristicile profetice ale fiecăruia dintre președinți sunt că, atunci când domnesc, au o alianță cu papa perioadei respective. Reagan și Ioan Paul al II-lea au fost aliați în secret atunci când au doborât Uniunea Sovietică în 1989, în împlinirea versetelor zece și patruzeci din Daniel unsprezece. Obama, președintele globalist „woke”, aflat între Reagan și Trump, a fost aliniat din punct de vedere filozofic cu papa „woke” Francisc. Alianța lui Trump cu papa Leon este deschisă înaintea ochilor tuturor, iar în 2025 Trump a fost investit ca președinte și Leon a fost investit ca antihrist. Relația spirituală dintre un președinte și un papă este reprezentată de Izabela și prorocii lui Baal. Relația politică dintre un președinte și un papă este reprezentată de Izabela și Ahab. În oricare dintre reprezentări, Izabela este capul.

„Ko se približujemo poslednji krizi, od životne je važnosti da među Gospodnjim oruđima vladaju sklad i jedinstvo. Svet je ispunjen olujom, ratom i razdorom. Ipak, pod jednom glavom — papskom vlašću — ljudi će se ujediniti da se suprotstave Bogu u ličnosti Njegovih svedoka. Ovo jedinstvo učvršćuje veliki otpadnik. Dok nastoji da svoje oruđe ujedini u ratu protiv istine, on će delovati da podeli i raseje njene zastupnike. Ljubomora, zlo naslućivanje, zlo govorenje, on podstiče da proizvedu neslogu i razdor.” Svedočanstva, knjiga 7, 182.

„În acest timp al nelegiurii predominante, bisericile protestante care au respins un «Așa zice Domnul» vor ajunge într-o stare ciudată. Ele se vor converti la lume. În despărțirea lor de

Dumnezeu, vor căuta să facă din falsitate și din apostazia față de Dumnezeu legea națiunii. Ele vor acționa asupra conducătorilor țării pentru a face legi menite să restabilească supremația pierdută a omului fărădelegii, care șade în templul lui Dumnezeu, arătându-se pe sine că este Dumnezeu. Principiile romano-catolice vor fi luate sub protecția statului. Protestul adevărului biblic nu va mai fi tolerat de aceia care nu au făcut din legea lui Dumnezeu regula vieții lor.”
Review and Herald, 21 decembrie 1897.

Proorocii mincinoși ai lui Baal mâncău la masa Izabelei. Izabela era împărăteasa, iar profeții erau profeții ei. În versetul patruzeci din Daniel unsprezece, Reagan era reprezentat prin „care” și „călăreți”, simboluri ale puterii militare, și de asemenea prin „corăbii”, un simbol al puterii economice. Totuși, în verset, papalitatea era aceea care este „împăratul” de la mieznoapte. Din punct de vedere profetic, Reagan se afla în supunere față de Izabela. În acea perioadă, lumea se mira după fiară, în timp ce papa Ioan Paul al II-lea călătorea în lume mai mult decât oricare alt papă. Malachi Martin, un binecunoscut autor iezuit, a scris despre papa Ioan Paul al II-lea în cartea sa, Keys of This Blood. Premisa declarată a cărții era că, pe vremea lui Ioan Paul al II-lea și a lui Reagan, lumea se afla atunci într-o luptă în trei pentru stăpânirea mondială între papalitate, Statele Unite și Uniunea Sovietică. Martin a prezis că papalitatea va birui în acea luptă. Alianța secretă dintre Reagan și antihristul a vestit că mișcările pentru vindecarea rănii de moarte a papalității începuseră, așa cum este ilustrat în versetul patruzeci și în continuare din Daniel unsprezece. Cartea lui Martin a reafirmat țelul de multă vreme al papalității de a cuceri America protestantă. Disponibilitatea lui Reagan de a închide ochii la faptul că papa este antihristul profeției biblice, potrivit propriei sale mărturii, se întemeia pe aplicarea sa greșită a Uniunii Sovietice drept antihristul profeției biblice.

„Cei care ajung să fie confuzi în înțelegerea Cuvântului, care nu reușesc să vadă semnificația lui antihrist, se vor așeza cu siguranță de partea lui antihrist.” Kress Collection, 105.

ரீகன், தானியலே பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் முதல் வசனங்களில் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட எட்ட, ஜனாதிபதிகளில் முதல்வராக இரந்தார்; மலேம், அந்த எட்ட, ஜனாதிபதிகளில் எதிர்கிறிஸ்தவுடன் தீர்க்கதரிசனத் தொடர்புடயை மூவரில் முதல்வரம் அவரே ஆவார். ரீகன், ஒபாமா, பிரம்ப ஆகியோரின் மூன்று சூட்டணிகளின் சுறியீட்டில், சத்தியத்தின் மத்திரை கண்டறியப்படகிறது. முதல்வனாகிய ரீகன், கடசையானவனை மன்மாதிரியாகக் காட்டகிறார்; ரீகன் மற்றும் பிரம்ப ஆகியோர்க்கிடயையான பல்வறே ஒப்புமகைள் ஆச்சரியமூட்டவனவாகவும் ஏராளமானவையாகவும் உள்ளன. எபிரயேச் சொல்லான “சத்தியம்” என்பதை நிறவும் மூன்று படிகளின் நடப்பகதி அடையாளக்கல்லாக கிளர்ச்சி இரக்கிறது; அதற்கு ஒபாமாவின் ஜனாதிபதித்தவமே ஒரு சமெமயான எடத்தக்காட்டாகும். 2025 மமே 8 அன்று, மதன்மறயாக ஐக்கிய அமரெிக்காவசைச் சரேந்த ஒருவர் போப்பராக நிறவப்பட்டார்; அப்போத ரீகனின் இரகசியக் சூட்டணி, பிரம்பின் வளெிப்படயான சூட்டணியாக வந்த சரேந்திரந்தத. 2025 ஆம் ஆண்டில், 1798 முதல் தன் போராட்டங்களின் இலக்காக இரந்த அதே ஐக்கிய அமரெிக்கா என்னும் மகிமயான தசேத்திலிரந்த ஒரு

Primul antihrist al domniei lui Obama condusese Congregația pentru Doctrina Credinței timp de douăzeci și patru de ani înainte de a deveni papă. Congregația pentru Doctrina Credinței este numele modern al instituției care, la origine, se numea Oficiul Inchiziției. Răzvrătirea perioadei Obama corespunde cu numărul „13”, din cuvântul ebraic adevăr, care este alcătuit din prima literă a alfabetului ebraic (Reagan), a treisprezecea literă (Obama) și Trump, a douăzeci și doua literă. Inchiziția este, cu siguranță, un simbol al răzvrătirii. Papa Benedict a abdicat de la tronul său în favoarea lui Francisc în 2013, în timpul domniei schizofrenice a simbolului falșilor proroci ai islamului și ai protestantismului apostat.

Le deuxième pas de l'Évangile éternel est une épreuve visuelle, et ce que l'on peut voir dans la relation d'Obama et des deux papes, c'est le lien entre la persécution représentée par l'Office de l'Inquisition, et l'obsession des mondialistes pour l'adoration de la terre-mère, telle qu'elle est représentée par le pape woke. La foi musulmane d'Obama représente l'irritation des nations provoquée par l'islam et l'échec du protestantisme apostat à accomplir la responsabilité représentée par le nom de protestant. Un protestant doit protester contre Rome, mais jamais se prosterner devant Rome.

Primul dintre cei trei papi anunță lumii că el crede despre sine că este „papa cel bun” din profeția călăuzitoare catolică de la Fatima. Ioan Paul al II-lea se considera pe sine „papa cel bun” al Fatimei, despre care crede că, în cele din urmă, va domni peste întreaga lume cu un toiag de fier, atunci când lupta în trei dintre papalitate, Statele Unite și globaliști se va fi încheiat.

Următoarea președinție vestește rolul globaliștilor balaurului, înfurierea neamurilor de către Islam și eșecul protestantismului apostat de a mai fi protestant. Președinția Trump, inaugurată în 2025, se aliniază în mod deschis cu antihristul din 2025. Lumina acestor trei alianțe dintre Roma și Statele Unite este desigilată în istoria încheierii bătăliei de la Raphia și a începutului bătăliei de la Panium. Căsătoria dintre împărățiile lui Licinius și Constantin, la începutul celor șaptesprezece ani, reprezintă alianța din 2025.

Alianța din 2025 este parabola contrafăcută a celor zece fecioare. Mai întâi căsătoria este încheiată, iar apoi urmează o perioadă de cercetare care duce în cele din urmă la a doua fază a căsătoriei, în care are loc consumarea ei, iar ușa se închide. Parabola contrafăcută a celor zece fecioare a început în 2025 și este consumată la legea duminicală care va veni în curând, din versetele șaisprezece și patruzeci și unu din Daniel unsprezece. În căsătoria contrafăcută, tatăl este Satana, mirele este papalitatea, iar mireasa este America protestantă apostată. În versetul paisprezece din Daniel unsprezece, tâlharii poporului lui Daniel sunt Roma, care întemeiază vedenia. A respinge identificarea făcută de William Miller, potrivit căreia Roma este simbolul care întemeiază vedenia, este paralel cu a respinge solia primului înger și solia lui Ioan Botezătorul. Când actualul antihrist a preluat funcția în 2025, el a întemeiat vedenia celor opt președinți și a împlinit versetul paisprezece.

Suntem acum în testul templului; al doilea test care precede testul de turnesol și al treilea test.

Vom continua aceste lucruri în articolul următor.